

Z^z_u**m**^z**Z**^z_ă**i**^z**ț** **rii**

DIN CUPRINS:

IARNA

ÎMI PLACE...

ORASELE LUMII

PASIUNEA MEA

TUPAC

NICOLAS CAGE

TEMA

INTREBARI CU RASPUNS

Revista clasei a VII-a A

C.N. Nicolae Bălcescu

CINE SUNT EU

NR. 2

DECEMBRIE 2013

NOI...

Heiiii! ☺

Noi suntem clasa a 7-a A și ne-am gândit că vreți să ne cunoașteți. Așa a apărut această revistă, în paginile căreia veți citi câte ceva despre fiecare dintre noi.

Poate... nu suntem noi cei mai cei la toate, dar la un lucru ne pricepem, știm să ne facem auziți, și...după ce ne veți auzi, clar nu ne veți putea uita.

Avem gustul unei lămâi învelite în miere: și dulci, dar și acri.

Suntem uniți, la bine și la rău, dacă te iei de unul, te iei de toți... bine, poate că nu suntem chiar așa de uniți, dar ne ajutăm la greu, chiar dacă ne mai certăm între noi.

De obicei, suntem cuminți și ascultăm de profesori, de obicei.

Luăm note bune...cine spune că notele de trecere nu sunt note bune? ☺ Glumesc, avem note bune. ☺

Și...cu bune, cu rele, suntem noi, și ne mândrim cu asta. ☺

Cu drag,
7A

IARNA

Aștept cu nerăbdare să vină iarna. Îmi place acest anotimp pentru că odată cu zăpada vin și cele mai frumoase sărbători din an.

În primul rând Crăciunul cu frumoasele momente ale împodobirii bradului, ca mai apoi, totul în casă să fie plin de ghirlande colorate care înveselesc casa, împrăștiind mirosul de sărbătoare în toată casa. Bineînțeles că nimic nu ar fi perfect fără melodiile de Crăciun pe care mama le păstrează peste an cu atâta grijă și pe care le pune în prag de aceste sărbători ca „să-i facă pe spiridușii Moșului să vină și la noi” așa cum îi place mamei să glumească....

Împodobirea bradului este un ritual magnific. Se aduce bradul de afară, se potrivește pe stativ și apoi i se caută locul ideal în casă. Începe apoi adevărata artă ... împodobirea propriu-zisă. Globulețele își fac loc rând pe rând în brad, de parcă am ști de dinainte locul lor. Încet, încet globulețele se termină și vine rândul betelii, care învâluie bradul într-o serpentină fără întrerupere. La sfârșit sunt adăugate instalațiile electrice, niște becuțe mici și colorate care odată băgate în priză însuflețesc minunatul brad care așteaptă acum cadourile de la Moș Crăciun pentru întreaga familie.

Seara de Crăciun, o seară magică, o seară când toți oamenii redevin copii, o seară pentru toți cei ce cred, sau nu, în ea, o noapte a minunilor. Ce poate fi mai frumos decât să crezi în ceva magic, să crezi în lumea poveștilor. ... Și momentul mult așteptat, când sub brad apar cadourile mult dorite de la minunatul și atât de mult iubitul Moș Crăciun. Dacă ar fi să nu mai credem în Moș Crăciun, atunci cred că țara lui albă, cu toți spiridușii, cu renii, cu doamna Crăciunița ... ar dispărea, și ce s-ar face copii mici care nu au nici o vină că noi cei mai mari nu mai credem în el ?

Și dacă pe tot timpul Crăciunului avem și zăpadă atunci este perfect. Dansul fulgilor de nea îți încântă ochii în lupta lor de ocupare a pământului. Este suficient ca soldățeii de apă înghețată să atace o singură noapte și totul este ocupat. Dimineața cât vezi cu ochii totul este alb imaculat, toate crengile sunt aplecate sub povara steluțelor argintii. Urmează o bătaie cu zăpadă, o

plimbare cu sania, o trântă pe gheața proaspăt formată, un om de zăpadă făcut în curtea blocului ... Iată micile plăceri ale unei ierni mult așteptate.

Urmează a doua zi de Crăciun, o zi în care mă scoală un miros puternic de cozonac pe care mama îl face în casă, pentru că spune ea, nu poate lipsi la o astfel de sărbătoare mirosul de cozonac făcut în casă. Și când mă gândesc că în aceste zile nu fac nici teme.....totul e perfect.....

Mai este puțin și mă voi bucura și în acest an de minunatele sărbători creștine care ne fac să fim mai buni, mai curați sufletește, mai înțelepți și mai iubitori de cei de lângă noi ... Aceste minunate sărbători care se încheie cu trecerea în alt an și cu strălucitoarele artificii, cu urale, cu șampanie și cu nelipsitul LA MULȚI ANI!

NECULA ANDREI

Îmi place...

Îmi place dimineța
Când soarele-și arată fața,
Mă fascinează puterea culorilor
Și briza zorilor.

Lumina înseamnă viață,
De-asta renaștem în fiecare dimineță;
Cu noi gânduri și idei,
Alt capitol s-așternem c-un condei.

Noaptea e liniște,
Nimic nu pare să se miște;
Poate doar gândul e plecat,
În altă lume teleportat.

Văzduhul veșnic azuriu,
Ce acum pare fumuriu,
Aduce oare aminte
De-o vară fierbinte?

În pădure sunt multe
Povești - pentru cine vrea s-asculte,
Pline de neguri și fantasme,
Ale necunoscutului basme.

Cântecul păsărilor îl ador,
Aduce a balade de amor
Ce între ele și le cântă
Și-naltul cerului încântă.

Așadar, viața îmi place,
Secretul e să fii vivace;
Și să nu spui nicicând niciodată,
Căci tot ai să răzbești odată.

Preferințele mele

5

Una din preferințele mele este să mă joc cu prietenii mei fotbal în timpul liber. Jucătorul meu preferat este Cristiano Ronaldo. Dar, nu doar asta fac eu în timpul liber. Eu citesc cărți precum "Jane Eyre", scrisă de Charlotte Brontë. Scriitorul meu preferat este Ion Creangă, deoarece acesta scrie o operă cu mult umor; ca de exemplu opera "Amintiri din copilărie". Eu mi-aș dori să pot citi în același timp ce mă joc fotbal cu prietenii mei, dar trebuie să fiu atent și la jocul de fotbal, nu numai la ce citesc, iar acesta este un lucru destul de complicat.

Cartea intitulată "Jane Eyre" mi-a arătat diverse sentimente, ca de exemplu: bucuria, tristețea, nostalgia, dar și sentimentul când știi că nu mai ai rude pe care le cunoști alături de tine și în loc de aceasta, un băiat de 14 ani te bate, te jignește și te ia în bătaie de joc, mai rău ca pe o servitoare. În timpul liber eu îmi fac loc și pentru sora mea mai mică ajutând-o să învețe cifrele și literele, dar și jucându-mă cu ea orice joc își dorește aceasta.

De-a v-ați
eu pierd mereu și ea
Genurile

preferate sunt
Cântărețul meu
acesta încadrându-
muzicale preferate
preocupă și jocurile
mele preferate sunt
exemplu: "Call Of

Jocul ei preferat este "ascunselea", joc în care câștigă întotdeauna.

mele de muzică
rapp-ul și hip-hop-ul.
preferat este Eminem,
se în ambele genuri
de mine. Pe mine mă
pe calculator. Jocurile
cele de acțiune, de
Duty Modern Warfare",

dar și jocurile sportive precum "Fifa 14" sau "Pro Evolution Soccer 14".

Eu urăsc oamenii care sunt teroriști, deoarece aceștia distrug anumite lucruri, printre care și creația Lui Dumnezeu, aceasta fiind omul, iar ce este mai grav este că și teroriștii sunt o creație a Lui Dumnezeu.

După mine, eu sunt un om cu gânduri pașnice care nu vrea răul nimănui, oricine ar fi acea ființă sau orice mi-ar face acea ființă, se spune că trebuie să știi să ierți, iar eu cred că știu asta.

Opinia mea este că în această viață trebuie să ne reprezentăm pozitiv, deoarece ai doar o viață, așa că trebuie să ți-o trăiești cât mai frumos posibil, pentru binele tău și al aproapelui tău.

Soare Valentin

Pasiunea mea

Pasiunea mea este muzica. Prin muzică fiecare se poate descărca, își poate descoperi felul său de a fi, de aceea există mai multe stiluri de muzică, cum ar fi: rap-ul, hip-hop-ul, rock-ul, pop-ul, jazz-ul, blues-ul, raggae-ul, dubstep-ul, muzică clasică, muzică house, muzică ambientală etc.

Stilul meu preferat este rap-ul, dar de asemenea mai îmi plac și dubstep, jazz, blues și rock. Cântărețul meu preferat este Eminem, dar de asemenea mai sunt și alte legende ale rap-ului cum ar fi Tupac, Biggie, Kanye West, Snoop Dogg, Mc Eiht, Ice Cube, Eazy-E și mulți alții. Din păcate pentru noi, cele mai mari legende au murit.

Adevăratul nume al lui Eminem este Marshal Mathers. Eminem s-a născut în anul 1972 în St. Joseph, Missourie, unde și-a petrecut o parte a copilăriei, atât acolo, cât și în Detroit.

El a început să cânte rap încă de la vârsta de 14 ani, repetând în subsolul casei unui coleg de școală. Cei doi și-au luat numele de scenă Manix și M&M (Marshal Methers), schimbat nu după mult timp în Eminem.

Pentru început, lui i-a fost greu din cauza rasismului, cum că albi nu pot cânta rap, gândindu-se că cel mai bine el se va face auzit duelându-se în Rap Battles.

Una dintre melodiile mele preferate ale lui Eminem este „Berzerk”, lansată cu ajutorul producătorului Rick Rubin.

El a devenit faimos odată cu lansarea albumului „The Slim Shady LP.” în anul 1999.

Indiferent ce stare de spirit am, mereu o să ascult cu plăcere muzica rap, dându-mi un mare sentiment de plăcere.

Sunt și câțiva cântăreți de rap români care îmi plac, cum ar fi Cheloo și Spike.

Imediat după rap, alt stil de muzică care îmi place foarte mult este dubstep-ul. Producătorul meu preferat de muzică este Sonny John Moore, cunoscut ca și Skrillex.

Sonny John Moore s-a născut în anul 1988 în Los Angeles, SUA. Una dintre melodiile mele preferate ale lui Skrillex este „Bangarang”, dar și „Drop the bass”.

După părerea mea, nu există persoană căreia, indiferent ce fel de caracter ar avea, să nu-i placă un anumit stil de muzică.

ZILE DE VARĂ

În ultima vacanță au început să mă S.F. Citeam de deoarece în timpul limba română și la doamnele de vedere, pot foarte încărcată, Încercam să fac planific timpul cât erau destul de

de vară preocupe cărțile cu temă multe ori și noaptea, zilei scriam temele date la matematică de către profesoare. Din acest punct afirma că a fost o vacanță dar totuși, frumoasă. totul mai simplu, să-mi mai economic, deși temele grele. În același timp,

așteptam clasa a VII-a cu nerăbdare, dar totuși îmi era oarecum teamă de noțiunile și termenii pe care va trebui să-i învăț. Și se pare că am avut dreptate: acest an școlar este mai greu ca cel precedent, nu datorită limbii române și matematicii, ci din cauza chimiei și anatomiei, discipline la care mi-am propus să învăț cu multă seriozitate, deoarece în anii următori doresc să le aprofundez, având în vedere că doresc să devin doctoriță.

Bineînțeles că, pe lângă a citi și a scrie, mai ieșeam la plimbare cu prietenii mei. Au existat și cărți pe care, după ce le-am început mi-au captat atenția în așa fel încât nu le-am mai lăsat din mână. Una dintre cărțile care m-au impresionat foarte mult a fost "Jocurile Foamei", scrisă de Suzanne Collins. Este o carte al cărei conținut doresc să îl recomand oricui. După părerea mea, Suzanne Collins este o scriitoare minunată și talentată. Cărțile scrise de ea merită citite cuvânt cu cuvânt. Faptele prezentate de către această autoare acaparează cititorul într-un asemenea fel încât foarte ușor acesta se poate imagina coleg cu celelalte personaje, trăind astfel toate întâmplările la nivel maxim.

Această carte m-a făcut să mă gândesc la faptul că nu contează cât citești, atâta timp cât nu îți place ce citești. Atunci când citești din plăcere, uiți de existența timpului. În momentul de față, pentru mine, acțiunea de a citi mă liniștește întotdeauna; mă "invită" într-un alt tărâm, departe de viața cotidiană de care am parte în zilele de astăzi. Pe lângă acestea, acum vorbesc și scriu mai corect, am un vocabular mai bogat, putându-mă exprima atât în scris, cât și prin viu grai, cu mai multă ușurință decât înainte, când a citi o carte pe care o consideram neinteresată era pentru mine o "pedeapsă".

În concluzie, a citi este cea mai bună activitate de executat atunci când te plictisești, când vrei să-ți dezvolti vocabularul într-un mod sigur și sănătos sau atunci când nu ai altă preocupare. Cu siguranță că după aceasta, cei care te înconjoară vor observa schimbarea ta în bine! *Ai carte, ai parte!*

Mareș Raluca - Maria

Pasiunea mea, muzica

Muzica este arta combinării notelor în succesiune și simultan, într-o formă plăcută estetic, organizarea ritmică a acestor note și integrarea lor într-o lucrare completă, dar acesta este doar o definiție formală, deoarece, pentru mine, muzica este un mod de exprimare a sentimentelor, iar atunci când cânt simt că nu mai este nimeni în jurul meu.

Unii consideră muzica fiind o oricare meserie inventată de om, dar aceia nu știu cât de greu este să faci o meserie din muzică, mai ales pentru cei care își compun singuri melodiile, nu doar le copiază.

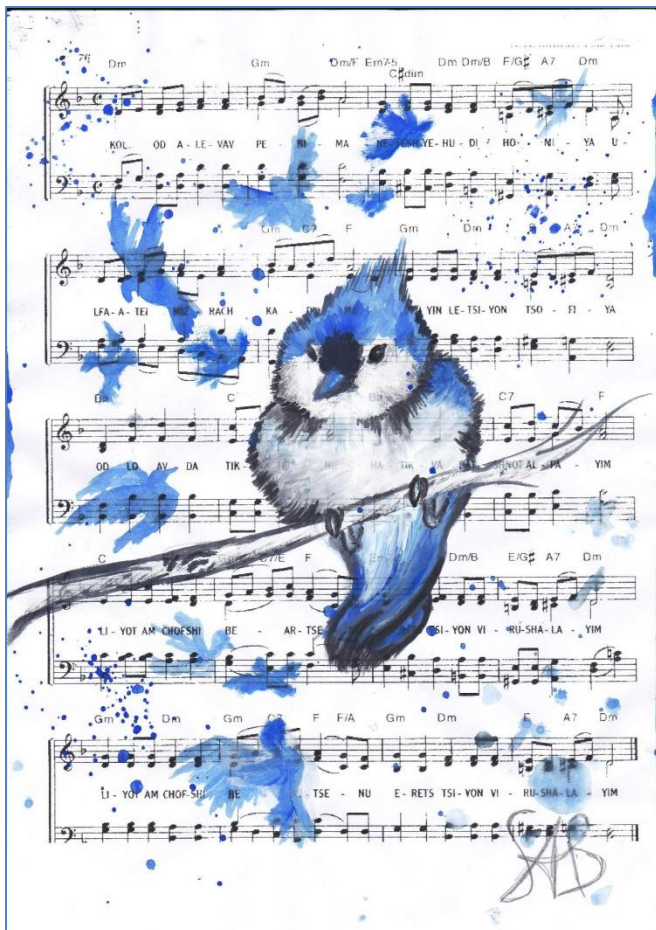

Să cânti nu înseamnă doar să deschizi gura și să începi să rostești niște cuvinte. Să cânti înseamnă să dai drumul vocii să alunece printre cuvintele unui cântec în timp ce simți ceea ce cânti. Dar cel mai important lucru despre muzică este că reprezintă un mijloc de relaxare și de eliberare, deoarece, când suntem triști, nervoși sau obosiți ne putem așeza într-un loc liniștit, iar cu ajutorul muzicii putem avea câteva clipe de relaxare.

Iar cât despre exprimarea sentimentelor, cel mai bun exemplu sunt rapperii, care în fiecare cuvânt dintr-un vers își expun starea în care se aflau în momentul când au compus cântecul. Un prim gen de muzică ce exprimă sentimente este dubstep-ul, numai că acesta constă numai în muzica electrică, adică linii de bas foarte intense, repetate, cu schimbări rapide de timpi. Un al doilea gen de muzică este rappul ce constă în rostirea de rime, jocul de cuvinte sau o poezie

într-un mod ritmic. Stilistic, rapp-ul se află la întrepătrunderea dintre discurs, proză, poezie și cântec.

Datorită ascultării în exces a muzicii, aceasta a devenit o limbă universală, deoarece majoritatea pieselor fiind în engleză, limba a ajuns să fie cea mai vorbită.

În concluzie, datorită celor de mai sus, muzica reprezintă un mod de viață, un mod de exprimare a sentimentelor, un mod de relaxare, dar și o meserie foarte des întâlnită și practică.

Szollosy Lori

COPIILĂRIA MEA

Eu am fost un copil fericit. Am avut o copilărie frumoasă alături de familia mea în Brăila. Am foarte mulți prieteni și pasiuni, cum ar fi călăritul, baschetul și tenisul. Cea mai mare parte a copilăriei mele am petrecut-o la Brăila, dar și la Focșani. Noi am fost o familie fericită. Nu am frați sau surori, dar nici nu îmi doresc. Anotimpul meu preferat este iarna. Știu să schiez și să mă dau cu săniuța. Crăciunul este sărbătoarea mea preferată, pentru că stau împreună cu familia. Odată, Moș Crăciun a căzut din cauza pisicii și a făcut buuuuuuummmmm!

Vara, eu mă plimb cu bicicleta și mă întâlnesc cu prietenii mei. Băutura mea preferată este limonada, iar muzica mea favorita este rock-ul, de exemplu HEAVY METAL. Mie nu îmi plac oamenii mincinoși și prefăcuți. Mâncărurile mele preferate sunt profiterolul și shaorma. Daaaaaaa, îmi plac muuuuuuuuuuuuuuuult. Dar cel mai mult, îmi place să mă uit la BATMAN și SPIDERMAN. Au fost și vor fi eroii copilăriei mele. Cel mai important lucru pentru mine este tricicleta mea, care acum are doar două roți. Sper să vă placă.

Tupac Amaru Shakur

Tupac Amaru Shakur s-a născut la 16 iunie 1971. El este o legendă a muzicii rap. Acesta a intrat în "Guinness Book of World Records", cu recordul de rapper-ul cu cele mai multe vânzări de album (120 milioane).

Viața lui a fost una scurtă (25 ani) și plină de pericole. El a fost prins în războiul dintre West Coast și East Coast. Tupac și-a dedicat viața acestui război, făcând astfel o mare greșală. El a fost trădat de mulți oameni, cum spune el însuși în "Last Motherfucker Breathin", dar, în special, a fost enervat de un trădător pe nume Notorious B.I.G. . Acestuia i-a dedicat și melodia "Hit 'em up", în care spune adevărul despre Notorious și East Coast.

El și-a început cariera în 1990, când a înregistrat prima melodie, iar mai târziu, în acel an, el și-a lansat primul său album, ce i-a adus multe critici pentru limbajul agresiv. Însă, Tupac nu a fost doar un foarte bun rapper, dar și un bun actor, interpretând roluri ca "Bishop" din filmul "Juice", din 1992, sau "Lucky" din filmul "Poetic Justice".

Tupac a fost condamnat la închisoare în 14 februarie 1995. La scurt timp el și-a lansat albumul "Me Against the World", care i-a adus titlul de singurul artist cu un album pe primul loc în Billboard 200. Pe durata timpului petrecut în închisoare, Jim Carrey obișnuia să îi trimită

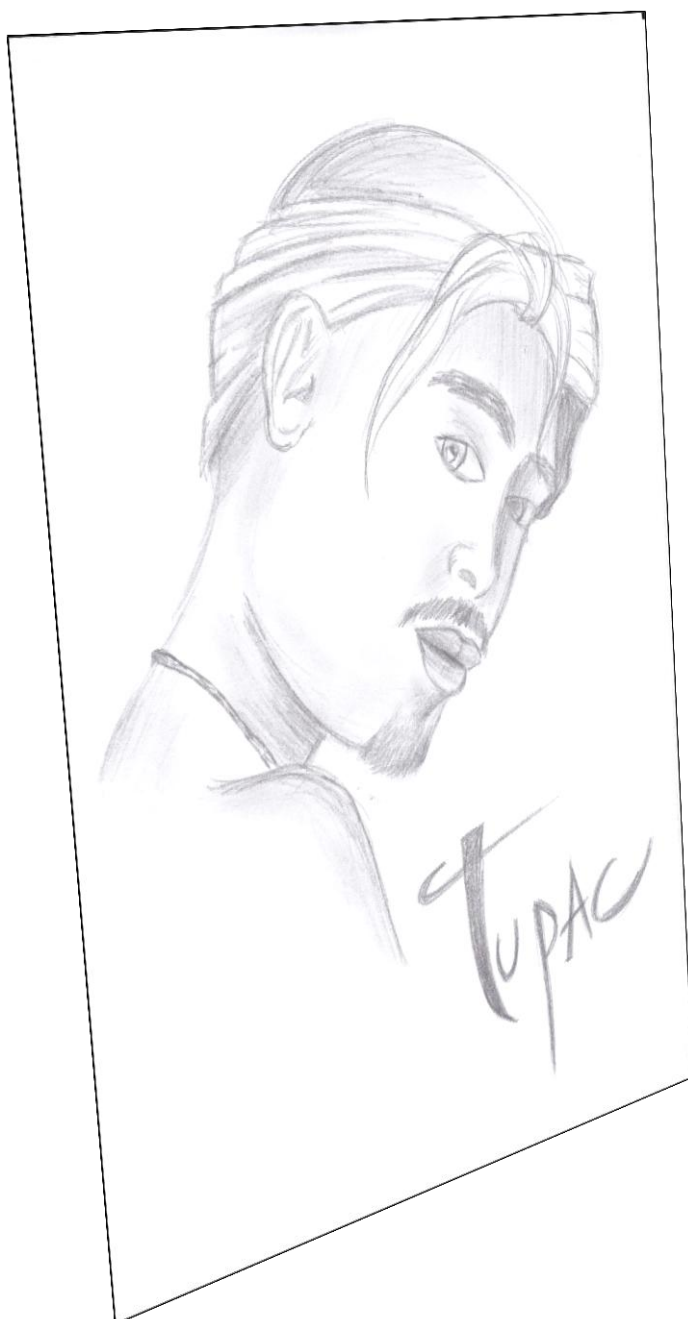
scrisori pentru a-i ridica moralul.

Tupac Amaru Shakur mai este cunoscut și sub numele de Makaveli, deoarece acesta obișnuia să citească și cărți scrise de Niccolo Machiavelli.

În noaptea de 7 septembrie 1996, Tupac și prietenul său cel mai bun, Yaki Kadafi au fost luați de către Suge Knight, care s-a dovedit că era un trădător pentru

faptul că el l-a condus pe Tupac la o moarte sigură. Tupac a fost împușcat. El a murit la 6 zile de la eveniment (13 septembrie 1996). Încă nu se știe cine e ucigașul, ce umblă liber și în ziua de astăzi, fără măcar o pedeapsă pentru această faptă. Prietenul său, Yaki Kadafi, care a supraviețuit aceluia incident, a fost omorât în casa lui din New Jersey, la doar 2 luni de la moartea lui Tupac.

Șerban Petre Călin

Eu în câteva cuvinte

- Citește o carte.
- Nu îmi place.
- Lucrează suplimentar.
- Nu îmi place.
- Ajută-mă la treabă.
- Nu îmi place.
- Dar ție ce îți place?"

Fiecare elev din lume a avut o discuție asemănătoare cu unul dintre părinții săi. Mereu se termină cu replica mamei sau tatălui exasperat : "Dar ție ce îți place?". Iar în capul tău apar mii de lucruri magnifice, diferite creaturi și chestii ciudate, dar nu spui decât celebra replică: "Nimic."

Ca să sparg puțin gheața, o să încerc să spun ce îmi place mie să fac, cum îmi pierd eu timpul, exprimându-mi sentimentele, pe o foaie virtuală în fața ecranului laptopului.

Îmi petrec mult timp în fața calculatorului. De ce? Păi, ascult muzica în general. Ce gen? Rock, și pentru că următoarea întrebare va fi "De la cine?", voi răspunde că "Ascult Fall Out Boy și Linkin Park, în general, dar cel mai mult Fall Out Boy (FOB)". Calculatorul îl folosesc în mare parte pentru YouTube, Facebook și Wattpad. Site-ul pentru videoclipuri nu e folosit doar pentru muzică. Ca orice alt copil, folosesc YouTube-ul pentru a viziona vloggerii favoriții. Dacă tot am deschis acest subiect, vloggerii mei preferați ar fi: Mikey Hash (21), Mihai Zmenta (18), Tudi Popa (17), Tequila (16) și cel mai iubit vlogger român la acest moment Codrin Bradea (18). Wattpadul mi-e frate geamăn, sunt non-stop ON pe site-ul pentru scriitori, verificându-mi voturile, cititorii, comentariile, urmăritorii, și multe altele...

Lăsând calculatorul deoparte, îmi place să desenez. Persoane, personaje din cărțile citite, sau din cărțile scrise, animale, ființe inventate, și alte chestii, dar niciodată desenele mele nu sunt color. Mereu alb - negru. Muzica se ascultă la căști, dacă nu la laptop, dar trebuie să fie prezentă, e imposibil altfel. Îmi place să comunic cu alte persoane. Nu contează dacă sunt din orașul meu, sau din țara mea, contează să ne înțelegem, să avem chestii în comun și să avem o

personalitate cât de cât asemănătoare - "Cine se aseamănă, se adună". Îmi place să ies cu prietenii prin oraș, mă face să mă simt în centrul atenției, chiar dacă sunt sau nu. Când sunt cu niște oameni mai nebuni ca mine, mă simt și eu mai normală, nu că aș fi...

Pe lângă teme, laptop și ce am mai enumerat mai sus, nu fac prea multe. Nu sunt specială, și nici nu mă pricep la multe. Nu sunt înțelegătoare, nu sunt iertătoare, sunt rea dar și bună în același timp, contează cum te porți cu mine.

Cred că uneori toți ar trebui să ne desprindem de griji, pentru cinci minute și "să plecăm" într-un univers paralel, în care tot ce-i rău e bine, și tot ce-i bine e tot bine.

Giol Cătălina-Ilinca

Ghepardul

Animalul meu preferat este ghepardul. Este o felină solitară, carnivoră. Ghepardul este cel mai rapid animal terestru, fiind capabil să atingă în trei secunde, pornind de pe loc, viteza de cca 110 km/h și, spre deosebire de restul felinelor, ghepardul are ghearele neretractile. Blana

sa scurtă este galben-închisă cu pete negre, permițându-i să se camufleze în timp ce vânează. Capul său este mic, cu urechi ascuțite și două dungi negre, ce încep la colțurile ochilor, de-o parte și de alta a nasului și se termină la gură. Acestea ajută la vânatoare, ținând razele puternice ale soarelui departe de ochi, putând astfel să vadă de la distanțe mari. Aceste dungi se numesc și "urme de lacrimi" și au o legendă africană foarte interesantă.

"Se spune că într-o zi, o mamă ghepard a plecat la vânatoare, lăsând puii singuri. Când ea s-a întors cu prada, puii dispăruseră. A început să-i cheme, să-i caute, dar în zadar. Dintr-o dată auzi un ciripit care o readuse la realitate. Părea unul de pasăre, însă mama ghepard știa prea bine că sunetul era cel al puilor ei.

Se îndreptă fulgerător spre acel loc și își găsi puii înconjurați de trei hiene. Ea a luptat din răputeri cu acele hiene, dar a dat greș. După pierderea puilor ei, a plâns atât de mult încât și astăzi gheparzii mai au

urmele negre lăsate de lacrimi."

Există și un altfel de ghepard, *ghepardul regal*. Ghepardul regal se deosebește prin coloritul blănii sale diferit și anume, deține cele mai mari și mai întunecate pete. Inițial, ghepardul regal a fost privit ca un mit, deoarece acesta a fost văzut atât de rar. Dacă în prezent se știa că un ghepard comun poate atinge o viteză maximă de cca 110 - 115 km/h, ghepardul regal a stabilit un nou record de viteză ajungând în timpul vânătorii, pe termen scurt, până la incredibila viteză de aproximativ 135 km/h.

Ion Andreea Ștefania

16

Ce îmi place mie?

Eu sunt **Maria**. Am 13 ani. Dacă cineva m-ar pune să fac o listă cu tot ce îmi place, probabil ar dura o viață.

În primul rând, îmi plac toate lucrurile care creează emoții. Deci, ador adrenalina. Îmi place să călătoresc, să fac poze la tot ce e frumos pe lumea aceasta (munți, dealuri, ape, flori, animale). Să-mi fac prieteni noi, să le cunosc obiceiurile, datinile, să aflu ce îi face pe ei fericiți și împliniți. Îmi place să cânt. Atunci când cânti transmiți foarte multe sentimente, acele clipe fiind probabil motivul pentru care ador atât de mult muzica.

Deși, nu mă prea pricep, îmi place să dansez sau să văd oameni dansând, să învăț pași noi de dans. Îmi plac foarte mult animalele, însă cel mai mult câinii, motiv pentru care, am primit de ziua mea, în dar, un cățeluș negru, cu ochii migdalați și bot umed. Ador să mă uit la filme, deși uneori nu am timp. Cum îmi place să citesc, mi-aș dori foarte mult să pot cumpăra toate cărțile din lume, însă îmi dau seama cât de mult ar dura.

Mai nou, îmi place să am grijă de copii, să dau sfaturi, dar nu îmi place când toată lumea se bazează pe mine sau dacă vor să fac treburile în locul lor.

Mi-aș dori să nu mai am acea frică de apă, să pot înota oricât de departe aș vrea eu. Când eram mică, aveam un jurnal în care scriam tot ceea ce făceam, deci aș putea spune că îmi place și să scriu. De obicei, nu prea fac sport, însă nu sunt o persoană leneșă. De fapt, chiar îmi place să calc, s-o ajut pe mama în bucătărie sau la curățenie. Dar, cel mai mult cred că îmi place ca uneori să ies din lumea aceasta, pentru a intra în una nouă, să mă plimb ca o nebună, fără să vorbesc cu cineva, doar cu mine însămi. Îmi place să folosesc expresii, să vorbesc în citate. Deci, îmi place ca materie școlară româna. Îmi place când oamenii fac ceea ce își doresc, chiar dacă e un lucru greu de atins. Îmi place să privesc cerul chiar și noaptea, e ceva minunat, e infinit, nu e gol, e îmbrăcat într-o mantie strălucitoare - stelele, care îți transmit un mesaj ceresc. Când văd stelele, mereu caut și luna, iar când

o găsesc, mă bucur, iar lumina ei mă
impresionează. Mă încântă să ascult
trilul păsărelelor, să las soarele să
îmi gâdile fața...

Știu cine sunt și ceea ce pot, deși nu
știu mereu ceea ce vreau. Aceasta
sunt... eu.

Mardale Maria

Lupii

În urmă cu doi ani, de sărbători, am plecat la munte.

După un drum lung și obositor, am ajuns pe un alt tărâm. Un tărâm scăldat în albul zăpezilor, unde ici și colo țâșnea fumul roind din câte o căsuță de munte.

A doua zi de Crăciun, ne-am hotărât să plecăm, împreună cu prietenii noștri, pe valea Cernii.

În acea zi, soarele timid strălucea ieșind dintre turmele de nori albi. Drumul forestier era îngust, înmbrățișând tot timpul pâraul Cerna. Cu cât înaintam, zăpada neatinsă își măsura grosimea, de parcă Dumnezeu uitase să-i oprească căderea. Mergeam în șir indian, cu privirile rătăcind pe brazii gătiți de omăt.

La un moment dat, tata s-a oprit brusc. S-a aplecat și privea ținută zăpada de la picioarele lui. Curioși, ne-am adunat în jurul lui să vedem ce putea fi. Erau urme mici, dese, precum măceșii.

– Pe aici au fost lupi, șopti tata scrutând munții dimprejur.

Am simțit sângele coborându-mi în tălpi, fără a mai urca de acolo. "Cum adică? m-am întrebat. Pe aici sunt lupi?!" Frica mă cuprinsese și, privindu-i și pe ceilalți, mi-am dat seama că nu sunt singură.

– Eu zic să ne întoarcem! a zis nenea Titi resemnat.

Tocmai ce făcuserăm cu toții stânga-mprejur că, de undeva, se auzi un urlat prelung.

– Lupii! am strigat cu toții în cor, năpustindu-ne spre sat. Și-am alergat, și-am alergat, până când ne-am întâlnit cu un localnic bătrân care, privindu-ne, a început să râdă:

– Aha, ați auzit lupii! E o haită în buza Parângului care mai coboară din când în când la oile noastre.

Deci totul era adevărat. Ne-am uitat unii la alții și ne-am frecat mâinile ușurați că am scăpat atât de ieftin. Doar fusesem în acele locuri în ultimii ani. Nu auzisem niciodată, de la săteni sau din altă parte, că au venit lupii. Și ce fugă sănătoasă ne apucase pe toți, de zburau bucăți de zăpadă din toate părțile. Până atunci, tata mi se păruse un neînfricat. Dar, teama de a sfârși în colții fiarelor îl făcuse să ne întreacă pe toți, lungindu-mi mâna, trăgându-mă după el.

Ajunși acasă, cu fețele scăldate în jocul flăcărilor sobei, ne-am uitat epuizați

unii la alții.

– De-aia era zăpada neatinsă! De-aia nu ne-am întâlnit cu nimeni pe lângă Cerna! De-aia era totul țeapăn! A spus mama cu ochii gânditori. Nu-mi mai trebuie niciodată plimbări în munți în miezul iernii!

....Și toți clătinau din cap, aprobând-o.

Predi Andreea-Oana

Steph
2015

PASIUNILE MELE

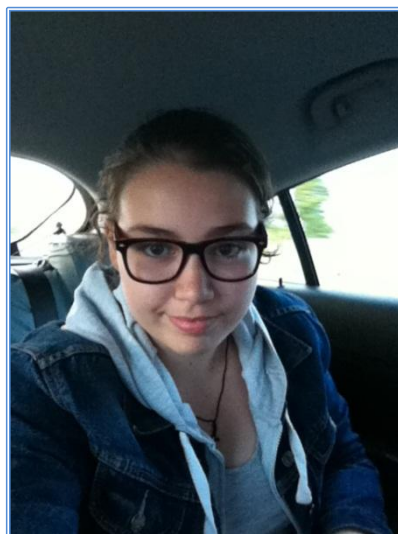
Cu toții avem diferite pasiuni care cu siguranță ne vor ajuta, iar eu am mai multe. Le-am descoperit diferit pe fiecare prin activități extrașcolare sau prin părinți, veri care au împărtășit cu mine pasiunile lor.

De când am fost copil, pe mine mereu m-a interesat să fiu o persoană cunoscută. Eu vroiam să fac mai mult în viață decât să exist. Toți râdeau de mine, că eu nu aveam acel talent, iar din acel moment am început să fiu mai curajoasă. Mereu îl întrebam pe profesorii mei dacă puteam să ies în fața clasei și să le spun despre peripețiile mele făcute în weekend sau în vacanță. Copiii râdeau, dar de data asta râdeau de glumele făcute. Toți au început să mă asculte și să mă bage în seamă.

O altă pasiune de-a mea este sportul deoarece a fost singurul meu talent. În clasa a 4-a nu mă interesa mai deloc sportul fiindcă mă ocupam prea mult cu glume prostești, dar când am descoperit handbal-ul și fotbal-ul, chiar hockey-ul, mă simțeam fericită. Mulți cred că nu ar trebui să mă intereseze sportul fiindcă sunt o fată sau decât să mă uit la un joc de fotbal să mă ocup de alte lucruri pe care le fac fetele. Pe mine jocurile sportive mă ajută cu multe. Fiecare joc reprezintă viața. Câteodată poți să câștigi sau să pierzi. Mereu sunt oameni care îți vor răul, ca și în jocul de handbal sau rugby, sunt atacatori, dar mai sunt și jucătorii din echipa ta, care te îndreaptă spre calea cea bună aceasta fiind poarta.

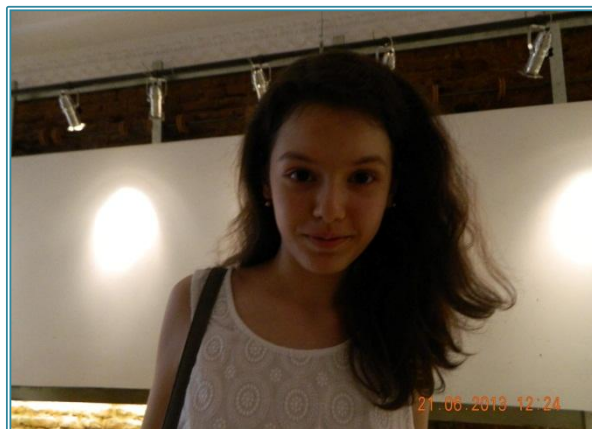
Actoria este o altă pasiune prin care îți poți exprima sentimentele în diferite situații printr-un personaj diferit. Prin ea am învățat cum să îmi controlez sentimentele mai bine, în orice situație: dacă cineva țipă la mine sau mă înjură, atunci pot să mă calmez, dacă râd la o glumă făcută de colegii mei atunci pot să mă opresc din râs când vreau, etc. La școală am fost învățați cum să jucăm personaje diferite în situații diferite și cum să acționăm după instinct în acele scene.

Prin aceste pasiuni am învățat multe noutăți pe care cu siguranță le voi folosi când voi decide ce profesie o să practic și sunt foarte sigură că oriunde m-aș duce mereu o să le întâlnesc, iar nu cred că nu o să mai am alte pasiuni pe care le voi întâlni pe drumul meu prin diferite culturi în diferite țări pe acest pământ.

„Nu încerca să crești, e o capcană!”

Câteodată vreau să fiu mică din nou. Îmi este dor să mă trezesc la ora 8 ca să mă joc cu copiii vecinilor, să nu îmi pese cu ce mă îmbrac sau cum arăt, să mă uit toată ziua la filme Disney sau să știu că nu aveam nimic de făcut în afară de a merge la grădiniță.

22

Țin minte cum așteptam în spatele ușii să vină cineva și să îmi sperii, și după plecam pentru că îmi lua prea mult să intru în cameră. Cum, atunci când eram pe drum cu mașina credeam că soarele sau luna ne urmărește, când mă uitam pe geam și vedeam picăturile de ploaie rostogolindu-se pe geam credeam că e o cursă între acestea. De obicei intram pe calculator doar ca să folosesc Paint sau mă prefăceam că dormeam doar ca să fiu luată în brațe până la pat. Când înghițeam o sămânță îmi era frică deoarece credeam că o să îmi crească un copac în stomac. Dormeam cu toate jucăriile mele de pluș ca să nu fie niciuna nedreptățită. Făceam colecție de abțibilde de la reviste și rezolvam jocurile de pe spatele etichetei de la Tedi. Atunci când ajungeam într-un magazin fugeam la raionul cu jucării și luam cât mai multe păpuși și le puneam în coșul de cumpărături, doar ca părinții mei să le ducă înapoi imediat și eu să încep să plâng. Singurul telefon pe care îl aveam era unul de plastic cu o poză cu Barbie lipită de clăpiță. Singura dată când eram pusă pe gânduri era când mă gândeam de ce plecase Alice din Țara Minunilor. De fiecare dată când intram într-un magazin cumpăram inimioarele de ciocolată de la Finetti. Când vedeam cutiile de fursecuri eram încântată de descoperire, până când aflam că era doar echipamentul de cusut al mamei mele. Ne jucam „De-a școala” și abia așteptam să creștem...

Îmi este dor de vremea când toți eram prieteni...

„O dată ce crești, nu vei mai putea să te întorci niciodată.” - Peter Pan

„OHANA înseamnă familie. Familie înseamnă că nimeni nu e lăsat în urmă sau uitat.” - Stitch

Filip Ana Maria

Copilăria mea

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă a vieții. Nu ai griji majore, te poți juca, te poți distra cât vrei. Ai doar o grijă: școala, acea "a doua casă" care-ți ia jumătate din timpul unei zile.

Mereu obișnuiesc să ies cu prietenii în parcul din cartier, să mă plimb toată ziua, să merg cu rolele sau bicicleta, să stau jumătate din zi pe Internet sau câte și mai câte nu fac eu... Ascult muzică cât e ziua de lungă, în general rock sau rap, stau pe Facebook, asta doar când stau în casă.. Dacă ies afară, ceea ce se întâmplă în fiecare week-end de când cu începutul școlii, sau în fiecare zi din vacanțe, trebuie să joc măcar un joc al copilăriei, gen "Ascunsa" sau "Șotronul".

Urăsc când lumea se crede prea mare pentru chestii copilărești. Mai urăsc și zilele ploioase sau cele geroase.

Animalul meu preferat este câinele, deoarece este un prieten loial, ființa care stă lângă tine dacă ești supărat, poate uneori mai mult ca un prieten.

Citesc cărți S.F., horror sau de aventură, niciodată cărți de autori români (doar în cazul în care circumstanțele mă obligă, ca de exemplu doamna dirigintă).

Așa a fost și va fi în continuare copilăria mea, voi fi copil până la 18 ani sau mai mult, mai am atâtea ani în care o să mă distrez de minune.

Botoș Andreea Mariana

TEMĂ

Pasiunile mele sunt:

- Să fac sport. Merg la înot, patinez, merg cu rolele, merg cu bicicleta.
- Îmi place să desenez, mai ales cu pasteluri și aquarele.
- Îmi place să mă plimb, să ies afară cu prietenii.
- Îmi place să călătoresc, să vizitez locuri noi.
- Îmi plac cățelusii și-mi place să mă joc cu ei. Am un cățel mic și drăguț pe nume Boris. Este prietenul meu cel mai bun și îl iubesc mult.
- Materiile mele preferate sunt: chimia, româna și franceza.
- Anotimpul meu preferat este primăvara, pentru că este anotimpul în care toată natura renaște și pentru că este ziua mea.
- Și cam atât despre pasiunile mele.

Gheorghe Iulia

ORAȘELE LUMII

Călătoriile sunt o mare bucurie a fiecăruia dintre noi. Descoperim orașe, culturi și civilizații noi, ne bucurăm și învățăm în același timp. Ne îmbogățim cu fiecare dintre aceste experiențe. Geografia are în cuprinsul său o ramură care se ocupă cu studiul fizic al locurilor și regiunilor. Astfel, prin manuale și cărți, prin emisiuni și călătorii, descoperim că fiecare oraș, fiecare loc, fiecare parte de lume are propriile frumuseți, propriul farmec și ceva ce merită cu adevărat prețuit și admirat. Oare ce ne place mai mult? Civilizațiile antice sau minunile epocii moderne? Ce admirăm cu precădere? Așa cum am precizat deja, fiecare loc în parte își are propriile frumuseți. De curând am vizitat Olanda. Este o țară frumoasă, cu multe atracții turistice. Am vizitat muzee, biserici, grădini, orașe. Am fost impresionat de canalele din Amsterdam despre care am aflat că au fost construite ca urmare a unui plan urbanistic inițiat în sec. al XVII-lea. Au fost respectate reguli de estetică, de cromatică, dar s-a ținut cont și de buna navigație. Turul turistic al canalelor din Amsterdam durează aproximativ o oră și ajungi să descoperi lucruri inedite ce îți încântă privirea. Știu că sunt socotite a fi una dintre cele șapte minuni ale lumii moderne. Amsterdamul a mai fost denumit și Veneția Nordului. Nicio excursie în Amsterdam nu ar fi completă fără să ne bucurăm de o plimbare cu vaporețul. Orașul este străbătut de patru canale principale și anume: Prinsen (Prinsengracht - Canalul Prințesei), Heren, Keizers și Singel. De asemenea, există și numeroase canale încântătoare mai mici, în vecinătatea regiunii Jordaan, printre care putem enumera: Brouwers (Brouwersgracht - Canalul Berii), Bloem și Lelie, în special. Seara, este încântător și romantic pentru că cele mai multe case și podețe sunt luminate în culori diferite.

Un alt loc încântător în Olanda este Kinderdijk, un sat care se află la aproape 15 km est de Rotterdam. Kinderdijk este situat la confluența râurilor Lek și Noord. Pentru drenarea apei, în jurul anului 1740, s-a construit un sistem de 19 mori de vânt. În Olanda, este foarte important să existe un sistem de drenare corespunzător, pentru că, doar în acest mod, pot fi prevenite inundațiile zonelor întinse, unele părți ale Olandei fiind sub nivelul mării. Chiar dacă încă din secolul al XIII-lea, olandezii au săpat canale lungi pentru a scăpa de excesul de apă, totuși, această metodă era suficientă doar pentru o scurtă

perioadă de timp. Era nevoie de o altă metodă de a menține nivelul apei în poldere. Astfel s-a ajuns la concluzia ca este nevoie de construcția unei serii de mori de vânt. În trecut, locuitorii Olandei au suferit din cauza multor inundații catastrofale. Acest grup de mori de vânt, construite cu sute de ani în urmă, constituie cea mai mare concentrare de mori de vânt vechi din Olanda. Morile de vânt de la Kinderdijk sunt unele dintre cele mai cunoscute atracții turistice din Olanda. Ele au fost înscrise în lista UNESCO, în anul 1997. Putem spune că este un muzeu în aer liber. Morile pot fi vizitate, putem face un tur cu vaporețul, ne putem plimba pe malul lacului, dar există și o clădire centrală unde putem viziona filmul construcției acestor mori. Uimitor!

Sper că v-am convins să vizitați **Olanda!**

Bujor Andrei Cosmin

Temă

@ Mereu mi-a plăcut să stau afară. De când eram mică exploram natura. Stăteam în parc cu mama, alergam după vrăbii, mă urcam în copaci să prind fluturi.

27

@ Acum îmi place să fac sport. Dansez, înot, joc handbal, merg cu bicicleta, merg cu rolele, merg cu skate-board-ul.

@ Desenez.

@ Îmi place mult chimia.

@ Îmi plac dulciurile.

@ Animalul meu preferat este pisica, pentru că mi se pare cel mai liniștit animal. Nu latră, nu roade pantofii,... aproape că nu știi că există.

@ Anotimpul meu preferat este vara. În primul rând pentru că începe vacanța de vară și avem mult mai mult timp liber. Putem merge în tabere, vacanțe cu familia, nu avem multe teme.

Ciuburuc Despina

Eu și călătoritul

În toate vacanțele ce au trecut, nu am putut să stau într-un singur loc, gândindu-mă cât de mare este această planetă albastră și cât de puțin timp am să o vizitez. Călătoritul este fascinant. Este cheia către noi cunoștințe pe care nu le-ai putea găsi în cărți.

Terra, de la nord până la sud, este împânzită de popoare distincte cu istorii interesante și civilizații pe măsură. Când omul călătorește, el are ocazia de a *săpa* prin tot ce are de oferit *Pământul*. Ocazia de a învăța limbi noi și de a se inspira din flamboianța anumitor țări. Ocazia de a trăi cu adevărat.

Experiența este un fruct cules din marele pom al călătoritului. Călătoritul este un pom ce se înalță până la bolta vastă a cunoașterii.

Atâtea serii de cărți se axează pe prezentarea lumii, fie povești, fie pur și simplu ghiduri. Cărți faimoase, cum ar fi "Robinson Crusoe", „Cinci săptămâni în balon” și „Singur pe lume” se încadrează printre favoritele mele, și le recomand tuturor iubitorilor de aventură. Jules Verne a scris multe cărți pe această temă, întâmplări care ajută toate tipurile de audiențe să-și înțeleagă lumea proprie mai bine. Aceste cărți, în opinia mea, sunt nemuritoare atâta timp cât planeta noastră nu se schimbă.

Cel ce nu călătorește nu se va putea inspira din trăiri, iar multe slujbe se bazează pe asta. Slujbe bine plătite au ca scop descoperirea. Arheologii, savanții, bucătarii și designerii de modă au mult succes datorită cunoștinței a ceea ce se poate găsi în diferite zone ale Pământului.

Obiectul școlar ce este asociat cu călătoritul este, desigur, geografia. Este o materie foarte complexă, așa cum și limbile străine sunt.

Limbile străine sunt o legătură între istorie și limbile vorbite azi. În trecut, existau limbi foarte diferite din care au derivat altele, până la limbile actuale. Și încă derivă. Neologismele ce au legătură cu aparatele electronice provin în majoritate din limba engleză și prescurtări din ea. De aceea este important să studiem cât mai multe limbi. De asemenea, ne pot ajuta să comunicăm cu alte naționalități.

Eu nu am mult timp să călătoresc. Sunt doar două luni de vacanță, iar drumurile până în țări îndepărtate sunt obositoare și costisitoare. Dar consider că nu am văzut tot niciodată. De la munte până la mare, din pădure până în clădiri, străinătatea e uimitoare, este metoda atractivă prin care te desprinzi de rutina zilnică.

Dar cel mai frumos, este faptul că niciodată nu vei ști ce lucruri vei descoperi. De aceea călătoritul este esențial omului.

Damian Teodora

Nicolas Cage, actorul meu preferat

Nicolas Cage este pseudonimul lui **Nicolas Kim Coppola**, un actor american, laureat al Premiul Academiei Americane de Film în 1996 pentru cel mai bun actor în rol principal, pentru rolul său din filmul *Leaving Las Vegas*. Și-a început cariera în televiziune în anul 1981.

În total a jucat în peste 60 de filme inclusiv „Face/Off” (1997), „Ghost Rider” (2007) și „Knowing” (2009). A fost căsătorit de 3 ori cu: Patricia Arquette, Lisa Marie Presley și Alice Kim Cage, cu care este căsătorit și în prezent.

Nicolas Cage s-a născut în Long Beach, California. Tatăl său, August Coppola, a fost profesor de literatură, iar mama sa, Joy Vogelsang, este dansatoare și coregrafă; ei au divorțat în 1976. Mama sa era de origine germană, iar tatăl său de origine italiană. Cage este nepotul regizorului Francis Ford Coppola și este văr cu regizorii Roman Coppola și Sofia Coppola. Are doi frați, unul dintre ei fiind regizorul Christopher Coppola și celălalt Marc „The Cope” Coppola, o personalitate radio în New York.

A urmat studiile la liceul din Berverly Hills urmând să meargă la Școala de Teatru, Film și Televiziune de la UCLA.

Pentru a evita orice formă de nepotism, fiind nepotul lui Francis Ford Coppola, a decis să-și schimbe numele din Nicolas Coppola în Nicolas Cage. A colaborat cu unchiul său în filmele „Rumble Fish” și „Peggy Sue Got Married”.

În 1987 a jucat în comedia romantică numită „Moonstruck” împreună cu filmul „Wild at Heart”, regizat de David Lynch în 1990; a avut un rol principal în 1999 în filmul „Bringing Out the Dead”, regizat de Martin Scorsese și să nu uităm de rolul lui foarte bine jucat în filmul „Matchstick Men”, în 2003.

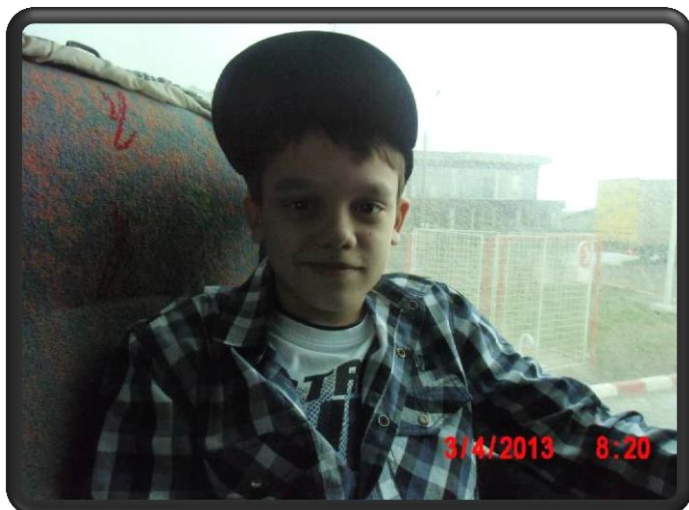
A fost nominalizat de 2 ori pentru un Oscar, câștigând o dată, în rolul unui alcoolic sinucigaș, în „Leaving Las Vegas”. În ciuda acestor succese, marea majoritate a filmelor de la începutul carierei nu au avut cele mai bune încasări, spre exemplu filmul „8mm”, care nu a vândut cele mai multe bilete, dar este acum considerat un film foarte bun. Pentru rolul din filmul

„Captains Corelli's Mandolin”, a învățat să cânte la mandolină. Filmele „Lord of War” și „The Weather Man”, care au apărut în 2005 și în care Nicolas Cage a avut rolul principal, nu au avut vânzări foarte bune, în ciuda criticilor pozitive pe care Cage le-a primit pentru aceste filme.

În decembrie 2006, Cage a anunțat la festivalul internațional de film din Bahamas, că plănuiește să reducă din activitatea sa în filme și să încerce să urmărească alte interese în viața lui: „Am făcut foarte multe filme deja și simt că ar trebui să explorez și alte oportunități, fie ele o pasiune către scris sau alte pasiuni pe care le voi găsi pe parcurs.”

În 2008, Cage a jucat rolul unui asasin plătit care se răzgândește în mijlocul unei misiuni, în filmul „Bangkok Dangerous”.

În 2009 îl putem găsi pe Cage în filmul științifico-fantastic, „Knowing”. În acest film, el joacă rolul unui profesor care studiază conținutul unei capsule, care a fost îngropată timp de 50 de ani. Pe o bucată de hârtie, care pare să conțină numere aleatorii, descoperă secvențe care arată locul, data și numărul de morți în toate catastrofele din ultimii 50 de ani. Totodată, descoperă că sunt trei care nu au avut loc și ultima însemnând sfârșitul lumii. Tot în 2009, Nicolas joacă în filmul „Bad Lieutenant: Port of Call New Orleans”, unde are rolul unui polițist corupt care este încurcat în jocuri de noroc, trafic de droguri și probleme cu alcoolul. În acest film, Cage se reîntâlnește cu Eva Mendes, cu care a mai jucat în „Ghost Rider”.

Neacșu Valentin

Copilăria

Când eram copii visam să creștem mari, vroiam să ne descurcăm singuri, să facem lucruri importante. Atunci tot ce ne doream era să trecem prin copilărie mai repede și să devenim oameni mari cu responsabilități. Nici nu ne dădeam seama câte aveam ... Acum aș da orice să mai trăiesc una din acele zile pline de soare, în care eu eram stăpâna lumii și nimeni nu mă putea doborî, nimeni nu îmi putea strica fericirea și la zâmbetul meu până și norii fumurii de

ploaie fugeau înfricoșați.

Îmi amintesc și acum de inocența privirilor și a zâmbetului meu, de ochii mei de copil și de bucuria cu care întâmpinam fiecare zi și de prietenii mei. Parcă văd și acum grădinița mea cu toți copiii și cu mine, o bucată mică de viitor, nefinisată, neșlefuită, însă mai fericită decât însăși bucuria. Copilăria este o poveste fără sfârșit .

Mă uit la mine, atunci și acumsunt tot eu, doar că sunt altfel. Nu mai sunt aceeași persoană. Atunci eram un copil, acum nu pot defini ce sunt, știu doar că sunt eu. Deși se vede că am crescut, întotdeauna îmi voi aminti de aceste vremuri frumoase.

Pasiunea mea cea mai mare de când mă știu a fost desenatul. Îmi amintesc și acum de desenele din copilărie pline de culoare, nefinisate, însă pline de emoțiile cele mai pure și de cea mai liberă imaginație. Acum, chiar dacă timpul a trecut, eu mi-am păstrat imaginația de copil și o transform în artă. O artă ce se clădește doar pe dorință, pasiune și dedicație. Când desenez vreau ca cel care îmi privește pictura să simtă tot ce simt eu, să vadă ce am avut și cum am pierdut-o, să vadă dorința mea de a o avea înapoi și să se transpună pe paginile copilăriei mele duse de vânt departe, undeva unde nu o pot avea niciodată înapoi .

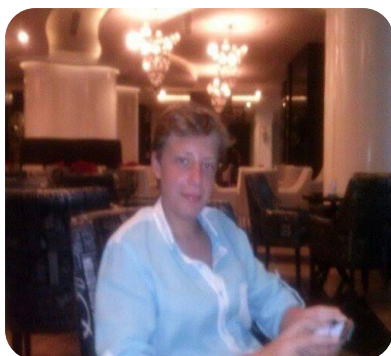

Acum sunt înconjurată de prieteni, aceștia îmi fac zilele mai frumoase. Pot să spun că nu sunt niciodată singură, întotdeauna voi fi cu prietenii mei ... și împreună totul este mai interesant, mai amuzant și plin de farmec.

Toți îmbătrânim, însă atâta timp cât ne păstrăm un suflet de copil viața va fi întotdeauna colorată în roz și vom vedea întotdeauna o rază de soare chiar și în cea mai întunecată grotă de pe pământ.

Buzatu Sabina Andreea

PRIETENUL MEU CALCULATORUL

34

Prima dată l-am văzut când aveam 4 ani. Deși eram mic, el m-a atras și m-a fascinat din totdeauna. El m-a ajutat să învăț literele și cifrele. A fost ca un mister pe care am încercat să-l descifrez pas cu pas, am crescut odată cu el, am învățat să lucrez pe el, să greșesc. Am mai învățat ceva nou și iar am greșit, dar el mi-a fost un prieten devotat întotdeauna. Am descoperit cu ajutorul lui cum universul mi se așterne la picioare, cum pot afla în orice moment despre lucruri pe care nu le știam. Cu ajutorul lui am descoperit că am și prieteni care îmi împărtășesc pasiunea, alături de care am trăit clipe minunate. Tot cu ajutorul lui am reușit să-mi fac prieteni noi cu care să vorbesc și să împărtășesc pasiunile comune. Am încercat să aflu tot mai mult din tainele lui și am vrut să vad cum este construit. Am învățat rolul fiecărei componente și am fost uimit de toată legătura dintre ele. La fel de uimitor este că tehnica avansează rapid și părțile componente cresc în performanțe și calitate, apărând cu o viteză uluitoare. Pe zi ce trece calculatorul este tot mai performant și tot mai mult se observă calități mai avansate de la un an la altul. Îl iubesc ca un prieten bun care nu mă trădează, pentru că îmi este alături și mă ajută și să învăț și să mă distrez. Am descoperit că este un miracol în viața noastră, a tuturor pentru că ne oferă informații nu numai când suntem acasă, ci și când suntem plecați. Am aflat că pot afla ora de plecare a unui tren chiar când sunt plecat, că îmi poate trimite știri pe e-mail, că pot afla cum e vremea, lucruri ce pot îmbunătăți o vacanță. Pe el pot scrie, citi o carte sau chiar viziona un film. Și nu în ultimul rând pot vedea pozele prietenilor din vacanțe. El mă ajută atunci când nu știu nimic despre triburile aztece, îmi poate prezenta viața unui scriitor sau mă poate ajuta să călătoresc privind cele mai frumoase colțuri din lume. Cu el pot fi acum la turnul Eiffel și peste 2 minute mă pot plimba cu gondola pe canale întortocheate ale Veneției. Pot alege să privesc un dans de Flamenco sau să vad obiceiurile și monumentele din Peru. El poate să-mi deschidă zilnic o altă fascinantă pagină de călătorie și să mă facă să visez că sunt chiar acolo. Prietenul meu calculatorul este ca o cutie fermecată plină de comori ce așteaptă a fi cunoscute. Știu că îmi va fi alături și mă va ajuta să mă desăvârșesc ca om pentru ca înmagazinează cunoașterea a mii de cărți.

Ghițescu Armand

Întrebări Dilema veche (Din dosarul Adolescența, octombrie)

35

1. Ce îți place?
2. Ce te enervează?
3. Ce asculți?
4. Ce citești?
5. Ce e greu?
6. Ce e ușor?

Au răspuns Andrei, Claudiu, Dragoș, Eduard, Milena și Andreea.

1. Sportul
2. Bug-uri și glitch-uri
3. Îmi plac toate tipurile de muzică
4. Cărți polițiste
5. Germana
6. Gaming-ul e ușor

Bacalu Andrei

1. Să mă plimb cu bicicleta
2. Manelele
3. Toate genurile de muzică
4. Subtitrările la filme
5. Matematica
6. Informatica

Gheorghiță Claudiu

1. Fotbalul
2. Temele
3. Rock METALICA
4. Cărți de aventură JULES VERNES
5. Nimic
6. Totul

Condruț Dragoș

1. Să ascult muzică.
2. Să fiu deranjat.
3. Muzică pop.
4. "Winnetou" de Karl May.
5. Fizica
6. Lb. Engleză

Tacea Eduard

1. Îmi plac George Shelley și Niall Horan.
2. Mă enervează zgomotele ciudate făcute de vecini.
3. Eu ascult One Direction, Union J, Ellie Goulding.
4. Eu citesc "Jane Eyre" de Charlote Bronte.
5. Mi se pare grea fizica.
6. E ușor să joci volley.

Pătrașcu Milena

1. Îmi place să îmi petrec timpul cu prietenii afară.
2. Mă enervează persoanele false.
3. Rock și dubstep.
4. Cărți polițiste (Agatha Christie)
5. E greu să fii drăguță cu toată lumea.
6. E ușor să te distrezi împreună cu prietenii.

Teodorescu Andreea

Redactori

Filip Ana Maria
Mardale Maria
Ion Andreea Ștefania
Buzatu Sabina Andreea

Ilustrații

Buzatu Sabina Andreea
Ion Andreea Ștefania

Scanare desene

Tănase Sorin Ștefan

Redactor șef

Sterian Mara Cristina
prof. coordonator Arici Liliana
corectură prof. Neacșu Camelia

